

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

De inuocatione, veneratione, & reliquijs Sanctorum, & sacris imaginibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

dam, Dionysium Carthus. & alios asserit animas existentes in Purgatorio ministerio demonum non torqueri. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. cap. qui in aliud, nu. 2. vbi ait in Purgatorio sicut in inferno esse penam ignis, qui est corporeus eiusdem speciei cum nostro elementari, qui verè, realiter, & physice efficit cruciatum in animabus, seu spiritibus, agiturque in spiritibus rem aliquam disconuenientem, quæ sit obiectum doloris, & tristitiæ, & num. 3. postquam retulit aliquorum opinionem asserentium penam Purgatorij superare omnem penam huius vitæ, concludit tamen aliquam penam Purgatorij reperiri minorem aliqua pena huius vitæ, & nu. 4. asserit animas beatas immediatè transire à loco Purgatorij ad beatitudinis locum.

4. Animas Purgatorij non posse ordinariè ante pœnas omnino perfolatas ad tempus inde exire, quia ibi sunt quasi in carcere, ex singulari tamen Dei permissione, posse egredi, ac aliquibus apparere, vt eorum suffragia postulerent, asserunt Ægid. de ConincK d. disput. 11. dub. 6. num. 49. lul. Lator. d. cap. 29. num. 101. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad d. cap. qui in aliud, num. 5. latè Barthol. à S. Fausto vbi supra lib. 5. quest. 28. Ego ipse in collect. ad cap. faciendum 13. quest. 2. num. 4. vbi post Soar. d. sect. 4. num. 11. aduertit quod quando hæc dispensatio fit, pœna non interruptitur. quia ignis sicut in aere cruciat demones, ita animas torquere ac purgare potest, & num. 7. post Less. deusit. lib. 2. cap. 37. dub. 5. credibile dicit animas in Purgatorio de proximorum salute esse sollicitas, & pro illis Deum assidue orare.

5. Durationem penarum Purgatorij non esse æqualem

in omnibus animabus, quæ ibi purgantur, cum non omnes animæ decedant cum æquali reatu peccatorum remissorum, & per aliorum suffragia alie liberentur, asserunt Soar. d. disput. 46. sect. 4. num. 4. Ægid. de ConincK d. disput. 11. dub. 4. num. 37. vers. quarto. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. qualis num. 5. dist. 25. vbi nu. 6. dicit se existimare animas ob graua peccata plurimis annis puniri citat Soar. d. sect. 4. num. 6. Ægid. d. num. 37. & 38. Syluum in supplement. 3. par. D. I. hom. quest. 100. artic. 8. dub. 1.

6. Animas in Purgatorio desertas Fidelium suffragijs, &c.] Vide Barthol. à S. Fausto in tract. de suffragijs lib. 1. quest. 22. prope fin. vbi per hunc tex. resoluit suffragia viuorum prodesse defunctis in Purgatorio existentibus quoad remissionem pœnæ debitæ pro peccatis dimissis, & quest. 24. dicit nostras orationes aliquando defunctis prodesse per modum impetrationis, & quest. 25. ait beatos cæli ciues interdum orare pro animabus Purgatorij, ac proinde impetrare illis gratuitam remissionem alicuius pœnæ.

De limbo sanctorum Patrum & puerorum, vide Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. de quatuor animarum receptaculis quest. 17. vbi dicit limbum sanctorum Patrum esse in Inferno, sed in parte suprema, & antè quest. 18. approbat eorum opinionem, qui tenent Infernum damnatorum in centro terræ esse, mox super infernum puerorum Limbum, & super Limbum Purgatorium, & super Purgatorium olim Limbos sanctorum Patrum existebat, & ead. q. 18. sentit pueros, qui sunt in Limbo, solummodo pati pœnam damni, & quest. 19. quod paruuli in Limbo speculantur naturalia.

De Inuocatione, veneratione, & Reliquijs Sanctorum, & sacris Imaginibus.

1. Vfus sanctarum Imaginum pictarum, earumque adoratio reuultissimus in Ecclesia Dei, & à sanctis Patribus comprobatus.
2. Sancti vna cum Christo regnant.
3. Peregrinatio ad Sanctorum memorias.
4. Imago sancti non canonizati in Altari poni non potest.
5. Imagines quorumcumque hominum cum sanctitatis vel martyrii fama defunctorum non possunt apponi in oratorijs publicis, aut priuatis antequam canonizentur, aut Beati declarentur.
6. Tabella votiuæ, & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ apponi non possunt in loco vbi corpus defuncti sepultum est.
7. Miracula nulla noua sunt admittenda nisi recognoscante, & approbante Episcopo.
8. Miracula noua hominis defuncti non canonizati, nec beatificati potest Episcopus publicare, atque approbare.
9. Reliquias nouas non licet Episcopis approbare, & eas publicè venerandas exponere, nisi sint canonizati.
10. Reliquias sancti ab Ecclesia canonizati approbare competit Episcopo in sua diocesi.
11. Cognitio quod reliquie sint verè spectat ad Ordinarium.
12. Miraculorum recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum.
13. Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam tenetur consulere Theologos, & alios viros pios, & doctos.

Mandat sancta Synodus omnibus Episcopis, & cæteris docendi munus, curamque sustinentibus, vt iuxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ vsum, à primævis Christianæ religionis, temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensionem, & sacrorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessione, inuocatione, reliquiarum honore, & legitimo imaginum vsu, fideles diligenter instruant, & docentes eos, sanctos, vna cum Christo regnantes orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum, atque vtile esse suppliciter eos inuocare, & ob beneficia impetranda à Deo per filium eius Iesum Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor & Saluator est ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere, illos verò, qui negant Sanctos, æterna felicitate in cælo fruentes, inuocandos esse, aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare, vel eorum, vt pro nobis etiam singulis orent, inuocationem esse idololatriam, vel pugnare cum verbo Dei, aduersarique honori vnius mediatoris Dei, & hominum Iesu Christi, vel stultum esse, in cælo regnantibus voce, vel mente supplicare, impiè sentire. Sanctorum quoque martyrum, & aliorum cum Christo viuentium sancta corpora quæ viuâ membra fuerunt Christi, & templum Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, à fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstantur, ita vt affirmantes, Sanctorum Reliquijs venerationem, atque honorem non deberi, vel eas, aliaque sacra monumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opis impetrandæ causa Sanctorum & memorias frustra frequentari, omnino damnandos esse, prout iam pridem eos damnauit, & nunc etiam

1. Cor. 3.

Concil.
Nicens.

etiam damnat Ecclesia. Imagines porro Christi, Deiparæ Virginis, & aliorum Sanctorum, in templis præsertim habendas, & retinendas, eisque debitum honorem, & venerationem impertiendam, non quod credatur ineffe aliqua in ijs diuinitas, vel virtus propter quam sint colenda, vel quod ab eis sit aliquid petendum, vel quod fiducia in imaginibus sit figenda, veluti olim fiebat à Gentibus, quæ in idolis spem suam collocabant, sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad ^b prototypa quæ illa representant, ita vt per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sanctos, quorum illæ similitudinem gerunt, veneremur, id quod Conciliorum, præsertim verò secundæ Nicenæ Synodi decretis contra imaginum oppugnatores est sancitum.

Illud verò diligenter doceant Episcopi, per historias mysteriorum nostræ redemptionis, picturis, vel alijs similitudinibus expressas, erudiri, & confirmari populum in articulis fidei commemorandis & affidè recolendis, tum verò ex omnibus sacris imaginibus magnum fructum percipi, non solum quia admonetur populus beneficiorum, & munerum, quæ à Christo sibi collata sunt, sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subiiciuntur, vt pro ijs Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam, moresque suos componant, excitenturque ad adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his decretis contraria docuerit, aut fenserit, anathema sit. In has autem sanctas & salutares obseruationes si qui abusus irrepserint, eos profus aboleri sancta Synodus vehementer cupit, ita vt nullæ falsi dogmatis imagines, & rudibus periculosi erroris occasionem præbentes, statuantur. Quod si aliquando historias, & narrationes sacræ Scripturæ, cum id indoctæ plebi expediet, exprimi & figurari contigerit, doceatur populus, non propterea diuinitatem figurari, quasi corporeis oculis conspici, vel coloribus aut figuris exprimi possit. Omnis porro superstitio in Sanctorum inuocatione, Reliquiarum veneratione & imaginum sacro vsu tollatur, omnis turpis quaestus eliminetur, omnis denique lasciuia vitetur, ita vt procaci venustate imagines non pingantur, nec ornentur, & Sanctorum celebratione, ac reliquiarum visitatione homines ad comestationes, atque ebriitates non abutantur, quasi festi dies in honorem Sanctorum per luxum, ac lasciuiam agantur. Postremo, tanta circa hæc diligentia, & cura ab Episcopis adhibeatur, vt nihil inordinatum, aut præposterè, & tumultuariè accommodatum, nihil profanum, nihilque inhonestum appareat, ^c cum domum Dei deceat sanctitudo. Hæc vt fidelius obseruentur, statuit sancta Synodus, nemini licere vilo in loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet exempta, ^d ullam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit, ^e nulla etiam admittenda esse noua miracula, ^f nec nouas Reliquias recipiendas, ^g nisi eodem recognoscenti & approbante Episcopo, qui simulatque de ijs aliquid compertum habuerit, ^h adhibitis in consilium Theologis, & alijs pijs viris, ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea iudicauerit. Quod si aliquis dubius, aut difficilis abusus sit extirpandus, vel omnino aliqua de ijs rebus grauior quaestio incidat: Episcopus, antequam controuersiam dirimat, Metropolitanus, & Comprovincialium Episcoporum in Concilio Provinciali sententiam expectet, ita tamen, vt nihil in consulto Sanctissimo Romano Pontifice, nouum, aut in Ecclesia hæcenus inusitatum decernatur.

Falsm. 13. 4.
b. Concil.
Nicenæ 2.
actio 3.

c. Falsm. 97.
cap. decet.
de immunit.
Ecclesie 6.

1. Vide Alphons. à Castro lior. 8. aduersus hæreses, verb. *Imago*. Stm. Maiolum per integrum tract. de sacris imaginibus. Gullelm. Durand. in ration. diuinar. lib. 1. cap. 7. Simanch. de Cathol. instruat. cap. 33. à princip. Sebastian. Medic. in summ. omnium hæresum part. 1. verb. *Imago*. Bartholom. à Medina p. 1. instruat. Confess. c. 14. §. 1. post med. Cardin. Bellarm. in controuers. Cathol. controuers. 7. lib. 1. Azeued. l. 13. à princip. tit. 1. lib. 1. noua recopil. Paul. Pusc. de visitat. lib. 1. cap. 9. Nauarr. in man. cap. 11. num. 21. vers. 7. & cap. 27. num. 169. Sarmien. lib. 2. selectar. cap. 14. num. 2. Hieronym. Roman. lib. 4. de Repub. Christian. cap. 7. Valent. 2. 2. dist. 6. quest. 11. puncto 6. Soar. in 3. part. S. Thom. quest. 25. art. 3. disput. 54. per septem sectiones, Valq. in tract. de adorat. imaginum lib. 3. disput. 3. à num. 8. Fr. Emman. quest. regular. tom. 3. quest. 55. art. 1. AZOR. instruat. moral. part. 1. lib. 9. cap. 6. & 8. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolut. 124. latè Trullench in Decalogum lib. 1. c. 9. dub. 5. cum seqq. & præcipuè dubit. 7. Castro Palao in opere moralis tom. 2. tract. 8. disput. 1. puncto 3. & 4.
2. *Docentes eos Sanctos vnà cum Christo regnantes.* Vide S. Cyprianum epist. 57. & ibi latam additionem Iacobi Pamelij num. 14. Nauarr. in tract. de orat. notab. 1. num. 21.
3. *Memorias frustra frequentari.* De peregrinatione ad Sanctorum memorias, vide Fr. Iosephum de Sequença in vita S. Hieronymi lib. 4. cap. 9. pag. mihi 351.
4. *Ullam solitam ponere, vel ponendam curare imaginem.* Vide Philarch. de officio Sacerdotum tom. 1. part. 2. lib. 3. cap. 9. in fine. Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. part. 2. cap. 1. num. 20. cum seqq. Piafee. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 18. Emman. de Valle de intantat. & consulis scēt. 2. cap. 3. num. 34. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 43. num. 6. vbi numer. 7. subdit nec in Altari domus priuate licere eam imaginem Sancti non canonizati tenere si sola in eo sit, & cum lampade. Bert. Lusens. in praxi Barbof. Collect. in Concil. Trid.

e rimin. Regul. titulo 4. capitul. 34. prope fin. vers. *Imagines Ecclesie*, quem refero in tract. de Parocho part. 1. capitul. 13. numero 37. nouissimè mei amicissimus D. Felix Contel. in tract. de Sanctorum canonizac. capitul. 22. à princip. Moltes. tomo 2. consil. 45. Trullench dist. capitul. 9. dub. 6. à princip.

Nouissimè emanauit decretum S. Congregationis generalis, & vniuersalis Inquisitionis sub die 2. Octobris 1625. quo S. D. N. Vibanus VII. declarauit, statuit & decreuit, ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrij fama (quantuncunque illa sit) defunctorum imagines, aliaque prædicta, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præ se ferens & indicans in Oratorijs, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesijs tam secularibus, quam Regularibus cuiuscunque Religionis, Ordinis, instituti, Congregationis, aut Societatis, apponantur antequam ab Apostol. Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ apposita sint) amoueantur, prout eas amouere mandauit, quod de verbo ad verbum refero Ego ipse in collect. ad capitul. ultim. numero 6. de reliq. & vener. Sanctor. & nouissimè Trullench dist. capitul. 9. dub. 6. numero 28.

Varias tabellas & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ esse non posse in loco vbi corpus defuncti sepultum est, resolut D. Felix Contel. in addit. ad Iacob. Castellan. de canonizat. Sanctorum, quest. 9. art. 1. nu. 26. quem refero in collect. ad d. cap. ultim. num. 6. & expressè habetur in dicto decreto, quod ita cantat: *Ad horum hominum sepulchra vernis etiam ne inhiat tabellas, ne imagines ex cora, aut argento, seu alia quacunque materia tam pictar. quam fictas, atque excultas appendi, seu affigi. & lampades, sine alia quacunque lumina accendi sine recognitione ab Ordinario*

Et 3. omnino.

omnino, prout supra, facienda, Sedique Apostol. referenda, ac probanda. Postea eadem S. Congregat. S. D. N. referente declarauit suae intentionis nunquam fuisse prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiusmodi, itaut approbantibus Ordinarijs secreto aliquo seorsum loco custodiri, ibidemque iam amota collocari, & asseruari possint, vt si quando Dominus talium virorum merita beatificationis, seu canonizationis honore in terris decorare vulerit, extent huiusmodi sanctitatis qualescunque probationes Apostolicae Sedis iudicio tunc examinanda, refero Ego ipse in collectan. ad dictum cap. vlt. in fine, de reliq. q. venerat. Sanctor.

7. *Nulla etiam admittenda esse noua miracula, &c.* Vide Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 18. vers. miracula, Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 2. cap. 1. num. 21. met ipsum de officio, & potest. Episcop. part. 3. allegat. 97. num. 2. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 12. cap. 3. q. 15. suppos. 2.

8. Post Episcopum examinare noua miracula hominis defuncti non canonizati, nec beatificati, & publicare, atque approbare absque Summi Pontific. auctoritate, antiqua dispositione text. in d. cap. vltim. ex nouiori dispositione huius decreti, tenui d. allegat. 97. ex num. 1. & postea in collect. ad d. cap. vlt. retuli me mutante decism fuisse dispositionem Concilij in presenti esse intelligendam tam de miraculis Sanctorum canonizatorum, quam etiam de miraculis persone non canonizatae, quod quidem decretum originale, & authenticum penes me asseruatur.

Contra Philarch. de officio sacerdot. tom. 1. part. 2. lib. 3. cap. 9. vers. 5. Sanch. d. cap. 43. num. 2. Ioan. Baptist. Signium in tract. de reliq. q. vener. Sanctor. cap. 3. in princip. Domin. Ansoff. de sacrarum reliquiarum cultu. §. 22. num. 42. Iacob. de Graff. cons. 17. à nu. 26. sub tit. de senten. excom. existimantes hoc Concilij decretum agere de miraculis, & reliquijs, ac imaginibus Sanctorum canonizatorum.

9. *Nec nouas reliquias recipiendas, &c.* Nullo modo licere Episcopis approbare nouas reliquias, & eas publice venerandas exponere, nisi denuo inuenirentur alicuius

Sancti iam pridem in Sanctorum numerum relati, resoluit Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. quest. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 10. & alij plures per me citati d. allegat. 97. num. 10. vbi num. 12. decism refero reliquias antiquas habendas esse in illa veneratione, qua hactenus fuerunt.

Episcopo competere in sua diocesi approbare reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati, & illo approbante tanquam veras, & ad illum Sanctum pertinentes, posse absolute venerari, tradunt Philarch. d. cap. 9. ad finem, Soar. in 3. part. quest. 25. art. 6. disput. 55. sect. 2. vers. quare aliquis. Azor. d. quest. 8. Sanch. d. e. 43. num. 14. vbi etiam tenet posse Episcopum extra suam diocesim existentem absque aliqua Episcopi diocesis licentia illam approbationem facere, & facultatem concedere, vt in sua diocesi publica Reliquia collocentur venerande.

Et refert Sel. in sel. cap. 3. num. 11. fuisse decism in vna Viterbion. 26. Iunij 1627. ad Ordinarium spectare cognitionem quod reliquiae sint verae, & exponenda etiam in Ecclesijs Regularium, & interim facultatem eidem competere mandandi vt custodiantur in loco sibi bene viso, & apud se retinere clauas.

Nisi eodem recognoscere, & approbante Episcopo. Ad quemcunque alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem praeter Episcopum non spectare miraculorum recognitionem, tradunt Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decif. 563. in 1. edit. alijs resolut. 485. in 2. edit. & in decision. curia Archiepiscop. Neapolitan. decif. 397. num. 1. part. 4. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 22. Homobon. de Bonis d. tract. 12. c. 3. quest. 15. supposit. 2. Ego ipse d. allegat. 97. num. 9.

Adhibitis in consilium Theologis. Ergo tenetur Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam Theologos consulere, & aliquos viros pios, & doctos, vt per Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. quest. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 15. Fagandez in quinque Ecclesiae precepta, precept. 1. lib. 1. cap. 4. num. 4. vbi addit quod illorum sententia audita solius Episcopi erit decidere, quia Concilium in presenti tantum potest vt eos consulat, non vt suffragium ferant.

De Regularibus, & Monialibus.

Adem sacrosancta Synodus, reformationem prosequens, ea quae sequuntur, statuenda esse censuit.

De materia huius tituli ex professo tractarunt Nauar. per quatuor commentaria de regularibus, Fr. Erman. Roderic. tribus tomis omnes ferè Regulares quæstiones complectens, Fr. Ludouicus Miranda in manuali Praetorum Regularium, & de sacris Monialibus, Thom. à Iesu Maria de statu monachorum, Fr. Ioan. à Cruce de statu Religionis, Laurent. de Portel. in dubijs Regularibus, Thom. San-

chez tom. 2. in precepta Decalogi, vbi de Religioso statu ac professione, Bartholom. à S. Fausto in thesauro Religiosorum, seu de tribus vobis solemnibus, Francisc. Soarez per integrum tom. 3. & 4. de Religione, Bonacin. de clausura Religiosorum, & penis eam violatis impositis, Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs.

Regulares teneri ad obseruantiam Regulae, quam professi sunt.

C A P V T PRIMVM.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Generalis superior potest cum consensu Capituli sibi subditis aliqua efficere strictiora, & arctiora statuta.
- 3 A regula Ordinis ne recedatur curare debent superiores.
- 4 Superiores non possunt ea, quae ad substantiam Re-

gularis vita pertinent relaxare.

- 5 Ordinarius permittere debet tertiarias moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum minorum quemadmodum antea fuerunt.
- 6 Tertiarias mulieres ad habitum tertie regulae recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostol. fuffultis.

Quoniam non ignorat sancta Synodus, quantum ex monasterijs pie institutis, & rectè administratis, in Ecclesia Dei splendoris, atque vtilitatis oriatur, necessarium esse censuit, quo facilius, ac maturius, vbi collapsa est, vetus, & Regularis disciplina instauraretur, & constantius, vbi conseruata est, perseueret præcipere, prout hoc decreto, præcipit, vt omnes Regulares tam viri, quam mulieres,